N°. 50. A°. 1832.

SURINAAMSCHE COURANT.

DONDERDAG DEN 21sten JUNIJ.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

NEDERLANDEN.

BREDA, den 30 April.

Het aantal Koopvaardijschepen, dat in de jongste dagen, voor Antwerpen bestemd, de Schelde opgevaren is, is buitengewoon groot geweest. Van den 1sten tot den 27sten April, zijn er 134 geweest, welke men als volgt verdeelen kan: 14 Amerikanen, 11 Schepen uit het Noorden met Hout geladen, 4 van Brazilie, 18 uit Engeland, 7 Fransche Schepen en 80 Vaartuigen met Granen geladen. Er liggen tegenwoordig 270 Schepen in de Bassina. Het behoeft niet gezegd te worden, schrijft men, hoe grievend zulks voor ons is en met welke oogen onze Zeelieden deze Schepen voorbij zien stevenen.

De *Antwerpsche Phare* zegt in zijn nommer van den 28sten, dat in den afgeloopen nacht drie vaartuigen met oorlogs munitiën geladen aan de Citadel zijn gekomen; bij dit transport, verzekert gemeld dagblad, dat zich een groot aantal congrevische vuurpijlen bevonden.

In Londen stelt men zich voor, een groot melodrama: *De Genius der Zeeën*, getiteld, ten tooneele te voeren. Zekere Colbert, die daarvoor de *machines* vervaardigt, zal doen zien hoe een volkomen oorlogschip, in welks kruidkamer de bliksem inslaat, in de lucht vliegt. Ook doet hij een bosch uit natuurlijke boomen bestaande, in brand geraken.

GROOT-BRITTANNIE.

LONDEN, den 27 April.

Uit Madera heeft men het volgende schrijven van den 10 dezer:

» Gij zult vermoedelijk zeer verlangend zijn te weten, wat ons sedert mijn laatste schrijven al wedervaren is, en zult naar allen gedachten niet weinig verwonderd wezen te vernemen, dat wij den schepter van Don *Miguel* tot dus verre nog erkennen. Alle omstandigheden doen evenwel ten duidelijkste gevoelen, dat hij niet vele uren meer in het onbetwist bezit van het eiland zal verblijven. Op den 30sten ll. met eene frissche koelte in het westen, seinde het Loo-fort drie schepen van dien kant, en binnen het uur kwamen er een fregat, een oorlogsbrik en een schooner in het gezigt, welke alle drie de Engelsche vlag vertoonden; doch bij het voorbij varen van het Loo-fort heschen zij alle drie de vlag van *Maria II*. Dit maakte een grooten indruk op het garnizoen en de geheele stad en men verwachtte weldra de geheele vloot te zullen zien verschijnen.

» In den loop van den dag vernamen wij door middel het hier gestationneerde Engelsche schip *de Briton*, dat het fregat de *Donna Maria* was, gekommandeerd door den Admiraal *Sartorius*. De volgende dag ontving de Gouverneur depeches van hetzelve, maar van derzelver inhoud is weinig uitgelekt. Dat het antwoord weigerend en onvoldoende geweest moest zijn, blijkt hieruit, dat wij sedert ten nauwste geblokkeerd zijn gebleven. In den nacht van den 3den verdwenen de brik en de schooner; twee dagen later kwamen zij de blokkade hervatten, en men verzekerde dat het eiland Porto Santo genomen was. Den 4den, zijnde het verjaarfeest van Donna *Maria*, naderde het fregat tot op slechts twee mijlen van den baai, om een koninklijk salut te vuren. Oogenblikkelijk hierna zette het alle zeilen bij ter najaging van eenige zich in het westen vertoonende schepen, en den volgenden morgen kwam het terug met vier Amerikaansche schepen, die geen van allen de haven vermogten binnen te loopen. De Amerikaansche consul ging tot driewerf toe den Admiraal *Sartorius* verzoeken, dit te vergunnen, maar keerde telken male onverrigter zake terug. De brieven werden aan wal gebragt, en de schepen zeilden voort naar Gibraltar.

» Met uitzondering van den eersten nacht van het verschijnen der drie vijandelijke schepen, als wanneer er enkele glazen zijn ingeslagen geworden, is de stad bij uitstek rustig. De Gouverneur heeft tijdig zijne maatregelen genomen gehad en schijnt zeer gerust. Enkele personen, en onder deze, acht officieren der militie zijn naar de schepen geweken. De militie, dit is bekend, zal geen weerstand bieden, en sommige gelooven zelfs dat men dit, ingevalle Don *Pedro* in persoon verschijnt, ook van de reguliere troepen, 2500 man sterk, niet verwachten moet.

» Admiraal *Sartorius*, zegt men, zou aanvankelijk verklaard hebben dat de landingsmagt hier niet zou kunnen wezen voor het einde van deze maand, maar zou sedert een paar dagen te kennen gegeven hebben, dat hij dezelve elk uur verwacht."

De depeches, door het fregat *the Stag* aan de Engelsche schepen medegebragt, zouden de order inhouden *om de blokkade ten stipste te erkennen* en men verwachtte dat de Engelsche schepen, wanneer zij die van Admiraal *Sartorius* zullen ontmoeten, salut-schoten met dezelve zullen wisselen.

Hoe vreemd het ook moge schijnen de vrouwen-markt, in een zoo beschaafd land als Groot-Brittannie, nog altijd te zien stand houden en nog van tijd tot tijd voorbeelden van den schandelijken vrouwen-verkoop te zien, zoo is zulks echter maar al te wezenlijk het geval. Zie hier, hoe thans wederom door den *Lancaster Herald* het verhaal wordt medegedeeld, van den verkoop van eene vrouw door haren man:

» Zaturdag den 7den dezer zijn de inwoners van Carlisle getuigen geweest van den verkoop van eene vrouw door haren man, *Joseph Thompson*, in een gehucht, omtrent drie mijlen van die stad woonachtig. Hij bebouwt aldaar eene boerderij van twee of vier en veertig akkers en heeft in het jaar 1829 zijne tegenwoordige vrouw getrouwd gehad. Zij is een vrolijk levendig luchtig vrouwtje, naar het uiterlijk niet meer dan 22 jaren oud, zoo het scheen wel in haren schik met den ruil, die zij op het punt was te doen. Hun huwelijk was kinderloos verbleven, en dit gevoegd bij eenige huisselijke geschillen, had hen doen besluiten tot eene scheiding bij wederzijdsch goedvinden te komen. Dienovereenkomstig werd de omroeper rondgezonden om den verkoop bekend te maken, welke ten twaalf ure des middags plaats zou hebben. De aankondiging bragt duizenden menschen op den been. Zij verscheen te midden der menigte, zich staande plaatsende op eenen grooten eikenhouten stoel, omringd door een aantal harer vrienden en met een touw of strooijen halster om den nek. Zij was in eene nette boerinnen kleeding gekleed en zag er niet onguenstig uit. De man, nabij haar insgelijks verheven geplaatst, ging over tot den verkoop de menigte nagenoeg op de volgende wijze aansprekende:

» Mijne heeren! Ik heb u mijne vrouw *Mary Anne Thompson* anders gezegd *Williamson* voor te stellen, die ik voornemens ben aan den hoogst en best biedende te verkoopen. Mijne heeren! het is haar verlangen, zoo wel als het mijne, voor altijd te scheiden. Zij is mij slechts een boezemslang geweest. Ik nam haar tot mijn geluk en het voordeel van mijn huis maar zij is mij eene plaag geworden, een huis-vloek, eene kwelling bij nacht en eene duivelin bij dag. Mijne heeren! ik spreek de waarheid naar mijn hart, wanneer ik zeg, dat de hemel ons verlosse van lastige vrouwen en dartele weduwen. Vermijdt dezelve, zoo als gij een dollen hond, een briesschenden leeuw, een geladen pistool, de cholera, de berg Etna, of eenig ander verderfelijk natuurverschijnsel zoudt doen. U thans de donkere zijde van mijne vrouw voorgehouden, en u hare fouten en gebreken gemeld hebbende, moet ik u ook hare schoone en zondige zijde vertoonen en hare gunstige hoedanigheden en het goede dat zij heeft, doen zien. Zij kan vertelsels lezen en koeijen melken, zij kan lagchen en schreijen met dezelfde gemakkelijkheid, als gij een glas ale kunt drinken, wanneer gij dorst hebt; waarlijk mijne heeren, zij herinnert mij aan hetgene de dichter over het algemeen van de vrouwen zegt:

Heaven gave to women the peculiar grace
To laugh, to weep en cheat the human race.

» Zij kan boter maken en de meid bekijven, zij kan de melodiën van *Moore* zingen, zij kan haar strookjes en mutsen plooijen; zij kan noch rum, noch jenever, noch brandewijn maken, maar door eene langdurige ondervinding in het proeven van dezelve, is zij een bevoegd regter over derzelver deugdzaamheid. Ik biedt u haar alzoo met al hare volmaaktheden en gebreken voor de som van vijftig schellingen.

» Na verloop van een paar uren is zij, door zekeren *Henry Mears*, voor de som van twintig schellingen en een Newfoundlands hond gekocht. Het gelukkige paar heeft oogenblikkelijk de stad verlaten, te midden van het *hoezee* der menigte en van *Thompson*, die met in den besten luim van de wereld, den halster, dien hij zijne vrouw had afgenomen, om den hals van zijnen Newfoundlands hond hechtte, en alzoo naar de eerste herberg de beste stapte, om aldaar het verdere van den dag door te brengen."

FRANKRIJK.

PARIJS, 25 April.

In het kanton Bazel, in Zwitserland, is de fakkel van den burgeroorlog op nieuw ontstoken; berigten van den 8 dezer van daar melden dienaangaande het volgende:

De weinige plattelands-gemeenten die tot nu toe aan de stad getrouw zijn gebleven, werden sedert eenigen tijd door de bewoners van de afgescheiden gemeenten met bedreigingen en beleedigingen overladen, en hadden zich om bijstand tegen een gevreesden aanval tot de stad gewend. De regering had ter voldoening aan dit verzoek, 160 man der Bazelsche bezetting afgezonden. Nadat deze troepen van de Overheden van Rheinfelden de vergunning hadden verkregen, om zonder wapenen door het kanton Aargau te trekken, zij kwamen in den nacht te Gelterkinden

kan. Dadelijk werden zij door 1800 welgewapende landlieden aangevallen, en ontstond er een bloedig gevecht, waarin de Bazelschen zich dapper tegen de overmagt weerden, en een groot aantal der landlieden neêrvelden. Eindelijk evenwel van alle kanten ingesingeld zijnde, trokken zij naar het kerkhof van Gelterkinden terug, en werden ook daar hevig aangetast. Hier duurde het gevecht nog een geruimen tijd, tot dat de vijandelijke magt steeds vermeerderde en dadelijk het geheele dorp in brand stak, besluiten moest, om af te trekken. Met achterlating van vijf gekwetsten, die met het huis waarin zij zich bevonden door de landlieden verbrand werden, baande zij zich al vechtende eenen weg tot op de omliggende hoogten, en vlugtte van daar, steeds vervolgd wordende, op het grondgebied van Solothurn, alwaar eindelijk het gevecht een einde nam.

Volgens sommige berigten was er bij den eersten aanval op de Bazelsche troepen te Gelterkinden, een deel Solothurnsch krijgsvolk, hetwelk door het voorzittend kanton naar het Bazelsche gezonden was, om de orde te handhaven, in de nabijheid dier plaats geweest, doch in plaats van de vechtenden te scheiden, terstond afgetrokken. Het meergenoemde dorp was geheel uitgeplunderd, en voor een groot deel in de asch gelegd, hebbende men zelfs op de ingezetenen, die den brand in hunne woningen wilden blusschen, geschoten, om zulks te beletten.

Omtrent de jongste gebeurtenissen aan de Barbarijsche kust, worden de volgende berigten medegedeeld:

«Korten tijd na het vermoorden van den ongelukkigen Huder en deszelfs lotgenooten, zag Ibrahim zich in Bona belegerd door de troepen van Achmet, bei van Constantine, aangevoerd door Benissa. Ibrahim sloot zich in de citadel op. De door honger geprangde inwoners van Bona zonden naar Algiers om hulp, met aanbod om zich te onderwerpen.

«De hertog van Rovigo verdedigde de Algerijnsche chebek de Casauba met levensmiddelen af, onder geleide der Goelet la Béarnaise, kapitein Freart, aan boord hebbende de heeren artillerie-kapiteins Armandi en Jousouff, eenen jongen muzelman en kapitein bij de Algerijnsche jagers, die reeds eene zending bij Ibrahim vervuld had.

«Bij hunne aankomst voor Bona, was de stad stormenderhand door de troepen van Constantine bemagtigd. De heer Armandie stelde zich in gemeenschap met Ibrahim beij, en hield hem voor, hoe hij, van Benissa, bijaldien deze overwinnaar bleef, geene lijfsgenade te wachten had, en dat hij dus beter doen zou de citadel in handen der Franschen te stellen, die zonden weten zich daarin te doen eerbiedigen.

«Ibrahim geraakte in woede op dien voorslag, die nogtans, behendiglijk verbreid, meer ingang vond bij het Turksche garnizoen.

«De heer Armandi keerde naar boord terug, bedroefd over het gering gevolg van zijnen stap. Daar hij echter bevroedde, hoe veel bloed het kosten zou, wanneer men dit gewigtig punt, nadat het door de talrijke troepen van Constantine bezet zou wezen, met geweld zou moeten bemagtigen, vormde hij, in overeenstemming met Joussouf, die hem verzeld had, het ontwerp om het, bij eene stoute verrassing, te overrompelen. Kapitein Fréard, ten volle waardig een deelgenoot dier moedige onderneming te worden, deelde het plan aan zijn scheepsvolk mede, dat het met onbeschrijflijke geestdrift omhelsde. Hij koos vervolgens 25 man, onder bevel van zijnen onder-kapitein den heer Decouédic en eenen adelborst. Met dit kleine, maar onverschrokken hoopje, benevens 3 kanonniers, verschenen de heeren Armandi en Joussouf, in de citadel. De poorten derzelve worden hun geleverd, honderd Turken der bezetting verklaren zich voor hen; Ibrahim neemt de vlugt, zijn gezin wordt aan boord der Casauba gebragt, en 27 Maart, ten 10 uren 's morgens wordt de *driekleurige vlag* op de citadel geheeschen en ontvangt dezelve den groet der Bernaise, die zich binnen bereik van het geschut der plaats vertuid had. Daar eene vijandelijke batterij van 14 stukken kanon en 2 mortieren de gemeenschap met de schepen hinderen kon, zet kapitein Fréard eene sloep met vijf man uit, die, gemelde stukken gaan vernagelen en zonder verlies weder aan boord komen.

«Op het oogenblik van het vertrek der Casauba, die het relaas dezer onderneming, naar Algiers is komen overbrengen en om hulp en leeftogt vragen, steken de troepen van Constantine den brand in Bona, na die stad geplunderd te hebben.

ADVERTISSEMENTEN.

TRANSPORTEN.

Den 19den Junij 1832. J. B. LOUZADA, aan A. VAN GELDER Hz., van het Erf en Gebouwen, als: een Voorhuis, een Achtergebouw, een Steenen Keuken, Put, Gemaakhuis, en een Steenen Voet, aan de Straatzijde, gelegen aan de *Wagenweg-straat*, bekend onder L². B. N°. 108.

Idem. N. L. BRAAM, Exploicteur bij het *Hof van Civiele en Crimineele Justitie*, aan J. P. TAFARES, van de ½ in de Plantaadje *Rijnsfort*, gelegen aan de *Warappa Kreek*, L². G. N°. 39.

Idem. ALEX. SALOMONS, Vendumeester, aan J. C. STUGER, van de Plantaadje *Groningen*, gelegen aan de *Tapoeripa Kreek*.

Idem. Dezelve Vendumeester, aan J. P. TAFARES, van ⅓, 3 | 16, 9 | 160 aandeelen in de Plantaadje *Naccaraccibo*, gelegen aan de *Mot Kreek*.

Idem. Dezelve Vendumeester, aan J. P. TAFARES, van de Plantaadje *Spieringzorg*, gelegen aan de *Matappica Kreek*.

Den 20sten dito. J. E. LIJONS, Vendumeester, aan J. H. REIJEG, van een Erf en daarop staande Gebouwen, gelegen aan de *Keizerstraat*, bekend onder L². C. N°. 97.

Idem. Dezelve Vendumeester, aan F. EIJSBREKER, van een bloot Erf, gelegen aan de *Zwartenhovenbrugstraat*, bekend onder L². D. N°....

Idem. Dezelve Vendumeester, aan Jos. Bo. DE MESQUITA, van het Huis en Erf aan de *Steenbakkerijstraat*, bekend onder L². D. N°. 320.

HIJPOTHEEKEN.

Den 20sten Junij 1832. J. P. TAFARES, Eerste Hijpotheek, ten behoeven Ambtenaren belast met de Werkzaamheden van het Departement der *Nieuwe Wees-, Kurateele en Onbeheerde Boedels Kamer*, voor diverse Minderjarigen, te vestigen op de Huizen en Erven, gelegen aan de *Watermolen en Keizerstraten*, bekend onder L². B. N°. 11, 12a, 12b, 111 en 113.

Idem. O. EIJLERS qq., CONSTANTIA MARIA GODEFROY, Wed. Mr. JAN JACOB VEREUL, Eerste Hijpotheek, ten behoeven de Wed. VEREUL EN ZOON, te vestigen op 5 | 40 aandeelen in de Plantaadjes *Nieuwzorg, Voorzorg, Beninenburg, Meerzorg* en *Lankmoedigheid*.

Idem. MATTH. OEHLERS, Eerste Hijpotheek, ten behoeven R. VAN REES Azn., te vestigen op 1 | 6 aandeel in de Plantaadje *Alsimo*, gelegen aan het gedolven Kanaal van de *Warappa Kreek*.

Paramaribo den 21 Junij 1832.

WENTHOLT,
Secretaris.

CORDUA & Co.

Hebben ontvangen per Kapt. J. P. MEIJER Versche gerookte Ribben, Nagelstukken, *SIVAARDEMA FRANKFOORDER*, Saucijsjes de Boulogne, Rolpens; Saucijsjes, Worst, witte en roode Kool; beste Boter en Hammen; Gerookt en Pekelspek; Zoutvleesch in kwart tonnen; Augurkjes, Komkommers, Spaansche Olijven en roode Bieten in stopen; *KNOFLOOK* in netjes.

Voorts fijne groene zijde Paraplui's; zwarte zijde Doeken, gekleurde dito Prinse Stoffen, en dito dito O. I. Kreppen; Linnen in soorten; beste Roodewijn, in heele en halve oxhoofden, dubbelde fusten; beste Champagnewijn bij het dozijn, cognac en witte Brandewijn in kelders; alsmede vele andere *Goederen* meer.

De Ondergeteekende is van voornemens om binnen korten tijd de Kolonie te verlaten, en verzoekt alle de genen, welke van hem te vorderen hebben, betaling te komen ontvangen, en die aan hem verschuldigd zijn, betaling te komen presenteeren.

En heeft ontvangen per Kapitein J. F. SPIEGELBERG: Beste Boter in 14 pond vaatjes; Leidsche Kazen; Rijn- en Roodewijn in kisten van 24 flesschen; Maderawijn per dozijn; extra Eau de Cologne; Haarlemmer Streep, Vriesche Bonte Hemden; Linnens in soorten; Platielle en Stopielle, Kreasse, Katoen Batist in soorten, en nog vele andere *Goederen* meer.

Paramaribo den 19 Junij 1832.

JB. VOET.

J. E. LIJONS, zal *HEDEN MORGEN* op *VENDU* Verkoopen: Een Ponts lading Wane Planken, voor rekening den Houtgrond *Onoribo*; bolletrie Cingels, een ligte Chais, 1 Kist met Zilveren Chirurgijns Instrumenten, enz.

NB. Er zullen geene *Authorisatie*, nog *Borgtogten*, ten mijnen te houdene *VENDUEN* worden aangenomen, zonder vooraf geschreven te zijn, op een behoorlijk Zegel van *f* 2.—

VENDU:

HEDEN NADEMIDDAG, om 4 uren, ten Pakhuize van de geëxisteerd hebbende Firma van de Heeren FERRIER, PARRY & Co.

M. A. KEYSER, zal *MORGEN* op *VENDU* Verkoopen: Provisien, waaronder Zoetemelksche- en Komijne Kazen, en vaatjes Kasseere Vleesch; alsmede fijne Batist Katoen, en andere nieuwe Stukgoederen.

A. SALOMONS, zal aanstaande Woensdog den 27sten dezer, des morgens om *negen* uren, ten zijnen Huize op Vendu Verkoopen: de Nalatenschap van wijlen Mejufvrouw HELENA Bn. SANCHES, bestaande in: Meubelen, Zilver, Huisraden en Hoornbeesten.

Aangebragt per het Schip *Susanna Maria*, Kapt. SPIEGELBERG, en te Koop bij M. MEIJERS: Boter, Zoetemelksche en Leidsche Kazen, Hammen, Kasseer Vleesch en Worst.

SCHEEPS-TIJDING.

BINNENGEKOMEN.

Het Schip *Margartha*, Kapt. H. HAGERS, van *Rotterdam*; Passagiers; Mejufvrouwen SOPHIA MARIA ACTON en ELISABETH ACTON.

UITGEZEILD

Z. M. Transport-Schip *Dordrecht*, Komm. Kapt. Luit. F. JONKER, naar de *Nederlanden*.

Z. M. Brik van Oorlog *Pegasus*, Komm. Kapt. .... MULLER, naar *Curaçao*.

Gedrukt te *Paramaribo*, bij de Erven J. BRINK.